

Пісня пустельника

Новаліс

Радо в долах я живу ще,
Усміхаючись ночам,
Бо любов пиття цілюще
Всім моїм дарує дням.

Крапель зажиття чудесних
Душу ввись несе мою —
В цім бутті біля небесних
Брам сп'янілий я стою.

Споглядання святомирне
Гасить болешчі мутні —
Жон цариця серце вірне
Щедро подає мені!

Слізні роки прояснили
Персть, їй давши тьми заказ,
І в ній образ нарізьбили:
Вічності дороговказ.

Як малу лише хвилину,
Чую днів безкрайї ряд,
І, коли цей світ покину,
Вдячно гляну я назад.